

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízдила a JUDr. Brigity Chrástilové v právní věci **žalobce: N. D. Q.**, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze č. j. 46 Az 509/2003 - 14 ze dne 16. 9. 2003,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se odmítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Praze č. j. 46 Az 509/2003 - 14 ze dne 16. 9. 2003, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM - 3255/VL - 07 - P16 - 2002 ze dne 17. 3. 2003, jímž mu nebyl udělen azyl.

Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal, zda kasační stížnost je podána osobou oprávněnou a zda je podána včas. Stěžovatel byl účastníkem řízení, z něhož napadené usnesení vzešlo (§ 102 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), a kasační stížnost je tak podána osobou oprávněnou. Pokud jde o otázku, zda byla kasační stížnost podána včas, pak podle § 106 odstavce 2 věty první s. ř. s. musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Podle věty poslední téhož ustanovení nelze zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti prominout.

Z obsahu soudního spisu ohledně doručování kasační stížností napadeného rozsudku vyplývá, že rozsudek byl stěžovateli nejprve doručován na adresu „P. s. B. - J., B. p. B.“, avšak doručit jej se nepodařilo. Z doručky vyplývá, že stěžovatel se v té době již na uvedené adrese nezdržoval, nýbrž místem jeho pobytu bylo „P. s. S. p. R.“. Zásilka obsahující rozsudek proto byla doručována na tuto novou adresu. Pokus o doručení se uskutečnil dne 31. 10. 2003, stěžovatel však nebyl zastížen a zásilka byla uložena (§ 46 odst. 4 občanského soudního řádu za použití § 42 odst. 5 s. ř. s.). V úložní době si ji stěžovatel nevyzvedl a učinil tak až následně u Krajského soudu v Praze dne 1. 12. 2003.

Účinky doručení nyní napadaného rozsudku nastaly podle § 46 odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů, za použití § 42 odst. 5 s. ř. s., již dne 10. 11. 2003. Kasační stížnost byla podána k poštovní přepravě dne 16. 12. 2004.

Musí-li být kasační stížnost podle § 106 odst. 2 s. ř. s. podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, proti němuž směřuje, pak lhůta pro její podání uplynula dne 24. 11. 2003. Byla-li tedy kasační stížnost podána až dne 16. 12. 2004, stalo se tak po zákonem stanovené lhůtě, jejíž zmeškání nelze prominout, a byla tak podána opožděně.

Ze shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud postupoval podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. a kasační stížnost odmítl, aniž by se mohl zabývat návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a aniž by bylo zapotřebí stěžovatele poučovat o povinnosti být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem a vyzývat jej, aby si zástupce zvolil.

Nejvyšší správní soud poznamenává, že opožděnost kasační stížnosti, kterou stěžovatel brojil proti témuž rozsudku krajského soudu, zdejší soud konstatoval již ve svém usnesení č. j. 6 Azs 83/2004 - 47 ze dne 21. 7. 2004, kterým tehdejší kasační stížnost odmítl. Kasační stížnost je tedy opakovaně podána ve věci, ve které již jednou byla podána a Nejvyšším správním soudem odmítnuta. Tato skutečnost by sama o sobě představovala další důvod pro odmítnutí kasační stížnosti (§ 46 odst. 1 písm. a/ s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s.).

Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Byl-li návrh na zahájení řízení, jímž je v tomto případě kasační stížnost, odmítnut, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 1. června 2005

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu